

703

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ

z dnia 1 grudnia 1995 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie upoważnienia terenowych organów Straży Granicznej do prowadzenia postępowania celnego w niektórych przejściach granicznych.

Na podstawie art. 115 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312 oraz z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Cei z dnia 28 kwietnia 1993 r. w sprawie upoważnienia terenowych organów Straży Granicznej do prowadzenia postępowania celnego w niektórych przejściach granicznych (Monitor Polski Nr 25, poz. 250) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) małym ruchu granicznym między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec,”
- 2) w załączniku do zarządzenia:
 - a) w pozycji I tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przejścia graniczne II i III kategorii małego ruchu granicznego między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeską i Republiką Słowacką”,

- b) w pozycji I skreśla się pkt 9 i 17,
- c) po pozycji I dodaje się pozycję Ia w brzmieniu:

„Ia. Przejścia graniczne małego ruchu granicznego między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec:

 1. Bobolin
 2. Buk
 3. Gryfino”,
- d) w pozycji IV skreśla się pkt 4, 6, 10, 11 i 12.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 14 grudnia 1995 r.

Prezes Głównego Urzędu Cei: *M. Nogaj*

704

ZARZĄDZENIE DYREKTORA POLSKIEGO CENTRUM BADAŃ I CERTYFIKACJI

z dnia 3 listopada 1995 r.

w sprawie zasad ustalania opłat za czynności związane z badaniami i certyfikacją oraz ich maksymalnej wysokości.

Na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. o badaniach i certyfikacji (Dz. U. Nr 55, poz. 250 i z 1994 r. Nr 27, poz. 96) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady ustalania opłat za czynności związane z badaniami i certyfikacją oraz ich maksymalną wysokość.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o ustawie bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 3 kwietnia 1993 r. o badaniach i certyfikacji (Dz. U. Nr 55, poz. 250 i z 1994 r. Nr 27, poz. 96).

§ 2. Wysokość opłat za badania i certyfikację ustalana jest w cennikach, stanowiących ofertę jednostki badającej lub certyfikującej, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym zarządzeniu.

§ 3. 1. Opłacie podlegają czynności:

- 1) związane z:
 - a) obowiązkową certyfikacją wyrobów, na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy,
 - b) dobrowolną certyfikacją wyrobów, na podstawie art. 14 pkt 2 ustawy,
 - c) certyfikacją systemów jakości, na podstawie art. 13 ust. 2 i art. 15 ustawy,
- 2) związane z badaniami wyrobów dla potrzeb certyfikacji.

2. Jednostka badająca lub certyfikująca może domagać się wpłacenia przez wnioskodawcę zaliczki na poczet opłaty za badania lub certyfikację, w wysokości uzasadnionej charakterem koniecznych do podjęcia czynności.

3. Opłata za badania lub certyfikację nie obejmuje kosztów delegacji służbowych. Koszty te obciążają

wnioskodawcę na zasadach określonych w odrębnych przepisach, dotyczących zasad wypłacania diet i innych należności z tytułu podróży służbowych.

Rozdział 2

Ogólne zasady ustalania opłat w cennikach

§ 4. 1. Wysokość opłat za badania i certyfikację podawana jest do wiadomości przez jednostkę badającą lub certyfikującą w cenniku.

2. Cennik, o którym mowa w ust. 1, ustalany jest przez kierownika jednostki badającej i certyfikującej, a następnie przesyłany do Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji.

3. Kierownik jednostki badającej lub certyfikującej ustala, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym zarządzeniu, cennik po zasięgnięciu opinii rady zarządzającej tej jednostki, w trybie przewidzianym odrębnymi przepisami.

4. Opłaty ujęte w cenniku, o którym mowa w ust. 1, mogą podlegać okresowej aktualizacji nie częściej niż raz na sześć miesięcy, na zasadach i w trybie przewidzianych dla jego ustalenia.

§ 5. 1. Cennik określa wysokość opłat za badania i certyfikację, oferowanych przez jednostkę badającą lub certyfikującą.

2. Podstawę do określenia wysokości opłaty za badania i certyfikację wyrobów stanowią w szczególności:

- 1) rodzaj wykonywanej czynności lub usługi,
- 2) rodzaj wyrobu,
- 3) stopień skomplikowania oceny wyrobu lub programu badania,
- 4) uzasadniony koszt pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie — stawka dzienna (godzinowa) pomnożona przez liczbę osób i dni (godzin).

3. Podstawę do określenia wysokości opłaty za certyfikację systemów jakości stanowią ponadto:

- 1) model systemu jakości objętego wnioskiem o udzielenie certyfikatu,
- 2) wielkość i struktura organizacyjna wnioskodawcy.

4. W wypadku objęcia jednym badaniem lub procesem certyfikacji wyrobów o zbliżonych rozwiązaniach technicznych dostarczonych przez jednego wnioskodawcę, opłata za badania lub certyfikację ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu w stosunku do poniesionych kosztów, w rozmiarze uwzględnionym w cenniku, o którym mowa w § 4.

5. W wypadku przeprowadzenia badań lub certyfikacji na podstawie dokumentów wystawionych w języku obcym albo w razie konieczności sporządzenia w języku obcym sprawozdań, opłata za badania lub

certyfikację może ulec zwiększeniu w rozmiarze uzasadnionym dodatkowymi kosztami związanymi z koniecznością dokonania tłumaczeń.

§ 6. Opłaty za badania laboratoryjne różnicuje się stosownie do zakresu wykonanych badań.

Rozdział 3

Zasady ustalania opłat za certyfikację wyrobów

§ 7. 1. Przy ustalaniu opłaty za certyfikację wyrobów uwzględnia się uzasadnione koszty:

- 1) poszczególnych etapów procesu certyfikacji (koszty jednostkowe),
- 2) sprawowania nadzoru nad sposobem wykorzystania przez dostawców wydanych certyfikatów,
- 3) inne koszty.

2. Koszt jednostkowy ustala się w szczególności jako:

- 1) koszt wstępnego rozpatrzenia wniosku, przeprowadzenia analizy kompletności dokumentacji, dokonania identyfikacji próbek i dostawcy, rejestracji wniosku oraz przygotowania i wystawienia potwierdzenia (opłata wstępna),
- 2) koszt przeprowadzenia kontroli warunków techniczno-organizacyjnych,
- 3) koszt przeprowadzenia szczegółowej analizy dokumentacji oraz przygotowania decyzji certyfikacyjnej i wystawienia certyfikatu,
- 4) koszt rozpatrzenia wniosku przez komitet techniczny i radę zarządzającą jednostki certyfikującej, zgodnie z Polską Normą — PNEN 45011.

Rozdział 4

Zasady ustalania opłat za certyfikację systemów jakości

§ 8. 1. Przy ustalaniu opłaty za certyfikację systemów jakości uwzględnia się uzasadnione koszty:

- 1) poszczególnych etapów systemu certyfikacji (koszty jednostkowe),
- 2) sprawowania nadzoru nad sposobem wykorzystania certyfikatów przez audyty kontrolne planowane i specjalne,
- 3) uczestnictwa w systemie certyfikowanych dostawców w okresie ważności certyfikatu.

2. Koszt jednostkowy ustala się w szczególności jako:

- 1) koszt wstępnego rozpatrzenia wniosku, przeprowadzenia analizy kompletności dokumentacji, identyfikacji dostawcy, rejestracji wniosku oraz przygotowania i wystawienia potwierdzenia (opłata wstępna),
- 2) koszt wykonania prac organizacyjno-administracyjnych,
- 3) koszt przeprowadzenia procesu certyfikacji zgodnie z procedurą jednostki certyfikującej,

- 4) koszt rozpatrzenia wniosku przez komitet techniczny lub radę zarządzającą jednostki certyfikującej, zgodnie z Polską Normą — PNEN 45012.

ust. 2 oraz art. 15 ustawy, z wyłączeniem opłaty, o której mowa w § 8 ust. 1 pkt 2, wynosi 15 000 złotych.

Rozdział 5

Maksymalna wysokość opłat

§ 9. Wysokość opłaty ustalonej w cenniku za badania nie może przekroczyć iloczynu stawki godzinowej i pracochłonności.

§ 10. 1. Wysokość maksymalna opłaty należnej z tytułu przeprowadzenia procesu certyfikacji wyrobów, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, z wyłączeniem:

- 1) kosztów wykonanych badań,
- 2) opłaty, o której mowa w § 7 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2,

wynosi 1 500 złotych.

2. Wysokość maksymalna opłaty należnej z tytułu certyfikacji systemu jakości, o której mowa w art. 13

§ 11. 1. Wysokość maksymalna opłaty należnej z tytułu certyfikacji wyrobów, o których mowa w art. 14 pkt 2 ustawy, wynosi 4 500 złotych, z wyłączeniem:

- 1) kosztów wykonanych badań,
- 2) opłaty, o której mowa w § 7 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2.

§ 12. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w § 7 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 oraz § 8 ust. 1 pkt 2, odpowiadającej wartości pracy jednej osoby zatrudnionej przy badaniach lub certyfikacji, o której mowa w § 5 ust. 2 pkt 4, wynosi 800 złotych dziennie.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Dyrektor Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji:

J. B. Berdowski

705

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 5 grudnia 1995 r.

w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1988 r. w sprawie podwyższenia niektórych świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 29, poz. 199 i z 1989 r. Nr 61, poz. 366), zwanego dalej „rozporządzeniem”, ogłasza się, co następuje:

Kwoty jednorazowych odszkodowań, o których mowa w § 2—4 rozporządzenia, wynoszą począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia:

- 1) 169,00 zł za każdy procent uszczerbku na zdrowiu, nie mniej jednak niż 633,30 zł z tytułu doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (§ 2 ust. 1),
- 2) 3.135,90 zł z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (§ 2 ust. 2),
- 3) 169,00 zł za każdy procent uszczerbku na zdro-

wiu z tytułu zwiększenia uszczerbku na zdrowiu (§ 3),

- 4) 15.648,60 zł, gdy do odszkodowania uprawniony jest małżonek lub dziecko zmarłego, oraz 3.135,90 zł z tytułu zwiększenia odszkodowania przysługującego na drugiego i każdego następnego uprawnionego (§ 4 ust. 1 pkt 1),
- 5) 7.849,10 zł, gdy do odszkodowania uprawnieni są tylko inni członkowie rodziny niż małżonek i dzieci zmarłego, oraz 3.135,90 zł z tytułu zwiększenia odszkodowania na drugiego i każdego następnego uprawnionego (§ 4 ust. 1 pkt 2),
- 6) 3.135,90 zł, gdy do odszkodowania równocześnie z małżonkiem lub dziećmi zmarłego uprawnieni są inni członkowie rodziny; każdemu z nich przysługuje ta kwota niezależnie od odszkodowania przysługującego małżonkowi lub dzieciom (§ 4 ust. 1 pkt 3).

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Miller*